

Příčinné spojovací výrazy ve francouzštině a jejich české ekvivalenty (korpusová analýza – Intercorp)

(FF JU České Budějovice, 2011)

Cílem práce Silvie Solíkové bylo na základě odborné literatury popsat a analyzovat francouzské příčinné spojovací výrazy, klasifikovat je na základě morfologických, syntaktických a sémantických kritérií a pomocí korpusových analýz rozebrat možnosti mezijazykové ekvivalence ve vztahu k češtině.

V první části práce, kterou diplomantka pojímá jako vyjasnění pojmu pro následné korpusové analýzy, nejprve definuje pojem spojovací výraz, dále řeší otázku příčnosti (obecně i v jazyce), pojednává o větách vedlejších a poměrech uvnitř souvěti souřadného.

Ve výkladu se nedopouští větších nepřesností. Poněkud těžkopádně a neusporádaně však působí kapitola o příčnosti, zde nacházíme i některé špatně srozumitelné pasáže typu: „příčina je to, co předchází akci, která vyvolá událost“ (str. 8) a i další pasáže též kapitoly svědčí o ne příliš dobře zvládnuté interpretaci cizojazyčné předlohy.

V dalších kapitolách této propedeutické části se diplomantka zabývá jednotlivými příčinnými spojkami, jejichž popis koncipuje na základě odborné literatury. I zde výklad vykazuje větší či menší stylistické nedostatky, diplomantka má evidentně problém relevantně zformulovat interpretace cizojazyčného textu. Ve věcné rovině se ovšem S. Solíková závažných chyb v interpretaci nedopouští.

Korpusové analýzy pojímá jako ověření vzájemných respondencí českých a francouzských příčinných spojovacích výrazů v česko-francouzské verzi Intercorpu. Získané údaje interpretuje kvantitativně, snaží se i o komentář překladových řešení. Poukazuje tak na frekvenčně nejčastější korepondence, podaří se jí i upozornit na problematičnost některých slovníky navrhovaných ekvivalentů (*pročež*). Stať zůstává nicméně dosti povrchní, zejména pokud jde o komentáře překladů. Diplomantka rovněž nedává pozor na to, z jaké verze je překlad pořízen – všechny respondence hodnotí automaticky jako překlady z francouzštiny do češtiny. Na mnoha místech je analýza nedotažená – např. na str. 50 příklad 9 – kde je výskyt *puisque* v překladovém textu motivován výskytem *tedy* v originále apod.

Rovněž závěr práce je poněkud nedotažený. Z korpusových analýz by se dalo vytěžit více, než uvádí diplomantka v závěru, který je po stránce stylistické slabé úrovně.

Slabou jazykovou úroveň vykazuje i francouzské resumé.

V práci se objevují pravopisné chyby, vytýkám i nedůsledné užívání kurzívy pro odlišení autonymického užití slov.

Oproti předchozím, k obhajobě nedoporučeným verzím však diplomantka učinila pokrok, a práce tak rámcově splňuje standardy bakalářské kvalifikační práce (aplikace konsistentního postupu, práce s odbornou literaturou, vyhodnocení získaných dat). Práci tedy k obhajobě doporučuji a navrhoji klasifikovat známkou **dobře**.

V Českých Budějovicích dne 13. června 2011.

PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.

